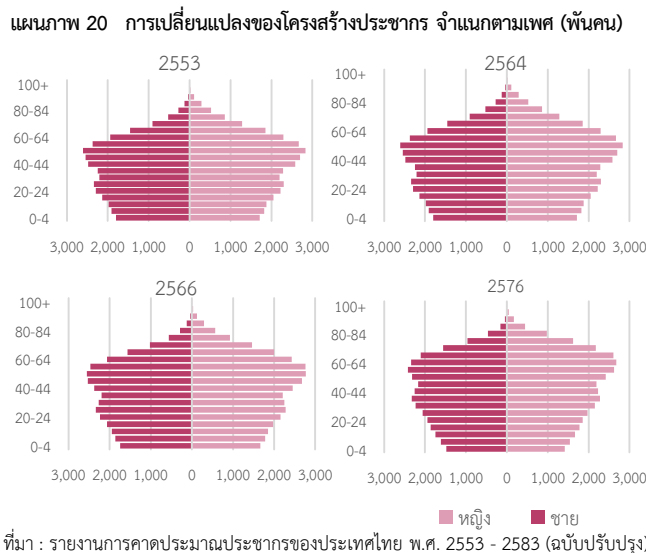

ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทย จากมุมมองของบัญชีกระแสการโอนประชาชาติ (NTA)

ประเทศไทยจะเป็นสังคมสูงวัยระดับสมบูรณ์ในอีก 1 ปีข้างหน้า และอัตราการเกิดมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งบัญชีกระแสการโอนประชาชาติ (NTA) จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถสะท้อนผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรได้อย่างรอบด้าน ที่เชื่อมโยงกับการหารายได้และการใช้จ่ายของประชากรแต่ละช่วงวัย รวมทั้งการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบนโยบายและมาตรการเตรียมพร้อมรับมือในมิติต่าง ๆ ในอนาคต

ประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมสูงวัยตั้งแต่ปี 2548 ตามการเปลี่ยนแปลงทั้งภาวะเจริญพันธุ์และการพัฒนาของระบบสาธารณสุขที่ทำให้คนมีอายุยาวนานขึ้น โดยอัตราการเจริญพันธุ์รวมของไทยลดลงจาก 2.0 ในปี 2538 เหลือเพียง 1.5 ในปี 2564 ซึ่งมีจำนวนเด็กเกิดใหม่เหลือไม่ถึง 5.5 แสนคน จากเดิมที่มีจำนวนกว่า 8.2 แสนคน ในปี 2555 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะทำให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมอย่างสมบูรณ์¹⁴ ในปี 2566 และจะเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอด¹⁵ ในปี 2576 ทำให้ภาวการณ์

พึ่งพิงจากเดิมที่อัตราส่วนพึ่งพิงรวมอยู่ที่ร้อยละ 54.8 ในปี 2564 จะเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 57.2 ในปี 2566 และร้อยละ 71.3 ในปี 2576 ทำให้ในอีก 10 ปีข้างหน้า วัยแรงงาน 100 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นจาก 55 คน เป็น 72 คน ซึ่งไม่เพียงจะเป็นภาระต่อวัยแรงงานแต่ยังกระทบต่อการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ดังนั้น กำหนดนโยบายของภาครัฐจึงต้องมีการพัฒนาทุกช่วงวัยอย่างเหมาะสม

บัญชีกระแสการโอนประชาชาติ (National Transfer Account: NTA) เป็นการผนวกโครงสร้างอายุของประชากรเข้ากับรายได้ประชาชาติ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือชนิดใหม่ที่ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของประชากรในแต่ละอายุ และการเกื้อกูลระหว่างกันของภาคครัวเรือน รวมทั้งนโยบายของรัฐที่เข้ามาช่วยเหลือหรืออุดหนุนให้กับประชากรในแต่ละช่วงวัย NTA จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์ผลกระทบ

¹⁴ มีผู้สูงอายุ อายุ 60 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด

¹⁵ มีผู้สูงอายุ อายุ 60 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 28 ของประชากรทั้งหมด

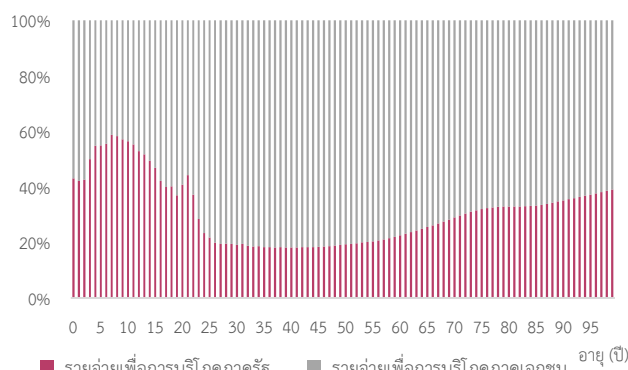
ทางจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรได้รอบด้าน และครอบคลุมทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งผลกระทบต่อรัฐทั้งในด้านการหารายได้ (ภาษี) และภาระทางการคลัง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล NTA ในปี 2562 พบว่า คนไทยมีรายได้จากการทำงานต่ำกว่าการบริโภคที่เกิดขึ้นตลอดช่วงวัย (การขาดดุลรายได้) คิดเป็นมูลค่าถึง 2.04 ล้านล้านบาท หรือโดยเฉลี่ยคนไทยหารายได้ได้น้อยกว่าค่าใช้จ่ายประมาณ 3 หมื่นบาทต่อคนต่อปี โดยผู้ที่มีรายได้ไม่เพียงพอจะใช้รายได้จากทรัพย์สิน ที่เก็บสะสมไว้ และเงินโอนจากบุคคล และรัฐ มาชดเชยความไม่เพียงพอที่เกิดขึ้น ซึ่งหากโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์และสุดยอดในปี 2566

และ 2576 การขาดดุลรายได้ในภาพรวมของประเทศไทยจะเพิ่มขึ้นเป็น 2.16 ล้านล้านบาท และ 2.57 ล้านล้านบาท ตามลำดับ ซึ่งทำให้คนไทยต้องหารายได้จากแหล่งอื่นมาชดเชยการขาดดุลที่เพิ่มขึ้นในอนาคต จึงต้องให้ความสำคัญกับการมีหลักประกันรายได้ หรือการส่งเสริมการออมตั้งแต่ปัจจุบัน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสถานการณ์การออมในปัจจุบัน พบว่า มูลค่าการออมของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำ โดยปี 2562 คนไทยมีเงินออมเฉลี่ยที่ 133,256 บาทต่อครัวเรือน และเกิน 1 ใน 5 ของครัวเรือนนำเงินออมมาใช้จ่ายได้ไม่เกิน 3 เดือน ซึ่งหากพฤติกรรมการออม และการมีหลักประกันด้านรายได้ยังไม่เปลี่ยนแปลง การขาดดุลรายได้ที่เพิ่มขึ้นอาจเป็นภาระของรัฐที่ต้องแบกรับภาระดังกล่าวในอนาคต

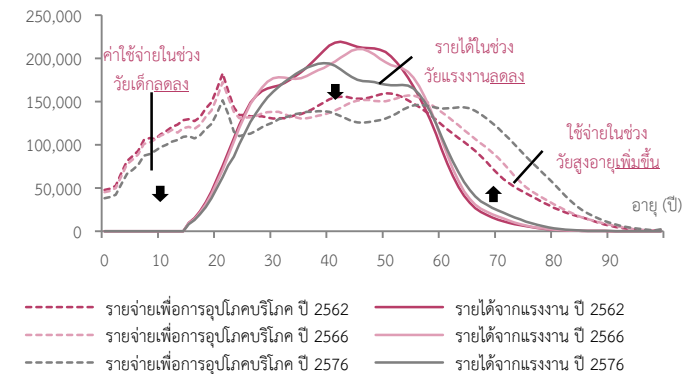
เมื่อพิจารณาบทบาทของรัฐจากข้อมูล NTA พบว่า รัฐมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา และสาธารณสุขให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะในช่วงวัยเด็กและวัยสูงอายุ โดยในวัยเด็กได้รับประโยชน์จากรายจ่ายภาครัฐเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 50 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคทั้งหมด โดยส่วนใหญ่เป็นการได้รับประโยชน์จากสนับสนุนด้านการศึกษา ขณะที่รายจ่ายของรัฐสำหรับคนในวัยสูงอายุคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 30 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคทั้งหมด โดยเป็นการสนับสนุนด้านสุขภาพเป็นหลัก ซึ่งพฤติกรรมการใช้จ่ายของรัฐดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ารัฐต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในทุก ๆ ปี ขณะที่เมื่อไทยเข้าสู่สังคมสูงวัยมาก NTA ยังชี้ให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายของรัฐในภาพรวมได้เพิ่มสูงขึ้นไปด้วย เนื่องจากผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้นและมีอายุยาวนานขึ้น

แผนภาพ 22 โครงสร้างรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาครัฐและภาคเอกชน ปี 2562

ที่มา : บัญชีกระแสการโอนประชาชาติ 2562

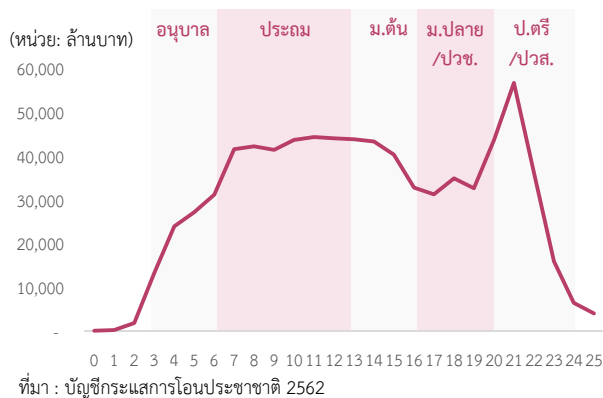
แผนภาพ 21 การขาดดุลรายได้ตามช่วงอายุ (LCD) ของประเทศไทย ปี 2562 และผลการคาดประมาณปี 2566 และ ปี 2576 (ล้านบาท)

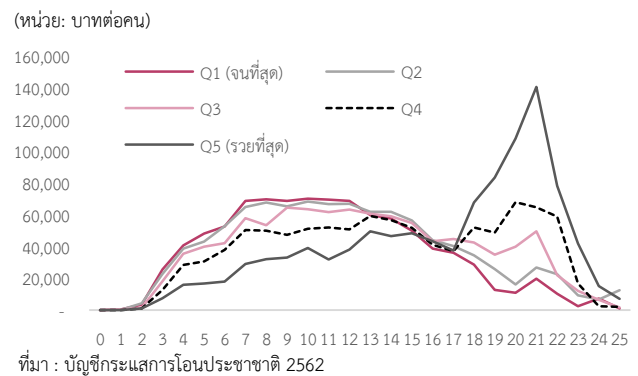
ที่มา : บทความ เรื่อง “บัญชีกระแสการโอนประชาชาติ (National Transfer Account: NTA) กับการจัดสวัสดิการสังคมของประเทศไทย” , สศช.

ขณะเดียวกันวัยแรงงานซึ่งเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐในการจัดเก็บภาษีจะมีจำนวนลดลง ส่งผลให้สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.41 ในปี 2583 โดยมีสัดส่วนรายจ่ายภาครัฐด้านสาธารณสุขต่อ GDP เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 12.71 จากร้อยละ 9.23 ในปี 2562 และสัดส่วนรายจ่ายภาครัฐทางการศึกษาต่อ GDP เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 4.71 จากร้อยละ 4.64 ในปี 2562 ทั้งนี้ นอกจากภาระทางงบประมาณที่รัฐต้องเตรียมความพร้อมมากขึ้นเมื่อเข้าสู่สังคมสูงวัย NTA ยังสามารถใช้พิจารณาการจัดสรรงบประมาณในด้านต่าง ๆ ของรัฐที่กระจายไปยังแต่ละกลุ่มคนได้อีกด้วย โดยด้านการศึกษาจะเห็นได้ว่าภาพรวมรัฐมีการใช้จ่ายด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสูงกว่ากลุ่มอื่น แต่รายจ่ายดังกล่าวส่วนใหญ่มักอยู่กับเด็กที่อยู่ในครัวเรือนที่มีรายได้สูง ขณะที่ครัวเรือนผู้มีรายได้น้อยกลับได้รับประโยชน์จากการใช้จ่ายของรัฐดังกล่าวเพียงเล็กน้อย

แผนภาพ 23 มูลค่ารวมของรายจ่ายเพื่อการบริโภคด้านการศึกษาของภาครัฐ ปี 2562

แผนภาพ 24 มูลค่าเฉลี่ยของรายจ่ายเพื่อการบริโภคด้านการศึกษาของภาครัฐ จำแนกตามกลุ่มรายจ่าย (Quintile by Expenditure) ปี 2562

สำหรับผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ โครงสร้างประชากรของไทยที่เป็นสังคมสูงวัยมากขึ้นจะทำให้ เศรษฐกิจขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง โดยปี 2564 การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว¹⁶ อยู่ที่ร้อยละ 2.6 และจะลดลงเหลือร้อยละ 2.5 ในปี 2566 และร้อยละ 2.1 ในปี 2576 โดยโครงสร้างประชากรที่มีวัยแรงงานลดลงจะเป็นปัจจัยฉุดรั้งให้เศรษฐกิจให้หดตัวลงเฉลี่ยประมาณร้อยละ 0.5 ต่อปี ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงข้างต้นชี้ให้เห็นว่าหากไม่มีการเปลี่ยนแปลง (อาทิ โครงสร้างเศรษฐกิจเดิม ผลิตภาพเดิม) โอกาสการปันผลทางประชากรครั้งที่ 2 ของไทย (โอกาสทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการสังคมความมั่งคั่ง ซึ่งความมั่งคั่งต่อหัว (Wealth per Capita) สามารถเพิ่มขึ้นได้เมื่อประชากรมีอายุยืนยาวขึ้น) จะเป็นไปได้ยากขึ้น

นอกจากนี้ ประเด็นการขาดดุลงบรายได้ ภาระทางการคลัง การจัดสรรงบประมาณ และผลกระทบต่อเศรษฐกิจแล้ว NTA ยังสามารถนำมาใช้ในการวางแผนทางการเงินของประชาชนได้อีกด้วย จากข้อมูลการใช้จ่ายตลอดช่วงวัยทำให้ทราบว่าหากต้องการเลี้ยงดูเด็กจนถึงอายุ 21 ปี หรือตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเข้าสู่ตลาดแรงงาน จะต้องมียกจ่ายทั้งสิ้น 1.5 ล้านบาท (หักค่าใช้จ่ายที่รัฐสนับสนุน) และวัยแรงงานต้องการวางแผนเกษียณที่จะอยู่ได้จนถึงอายุ 90 ปี ต้องมียกจ่าย 3.1 ล้านบาท (ไม่รวมค่าใช้จ่ายที่รัฐสนับสนุน) หรืออาจกล่าวได้ว่าหากวัยแรงงานอาศัยอยู่ร่วมกับเด็ก 1 คน และผู้สูงอายุ 1 คน โดยที่เด็กและผู้สูงอายุ

¹⁶ คำนวณจากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว ณ ราคา Purchasing Power Parity (ดอลลาร์สหรัฐ) โดยอ้างอิงตัวเลขจากองค์การสหประชาชาติ (UN)

ไม่สามารถหารายได้ได้เลย แรงงานคนดังกล่าวจะต้องหารายได้เบ็ดเสร็จรวมแล้วถึง 7.7 ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริโภคของเด็ก ผู้สูงอายุ และการวางแผนเกษียณอายุของตนเอง

จากการใช้ข้อมูล NTA มาวิเคราะห์ผลของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรข้างต้น ชี้ให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรโดยมีวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ขณะที่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อทั้งเศรษฐกิจมหภาค โดยเป็นปัจจัยฉุดรั้งทางเศรษฐกิจและจะทำให้รัฐมีภาระทางการคลังเพิ่มขึ้น รวมทั้งยังชี้ให้เห็นถึงการกระจายงบประมาณที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มประชากร ขณะที่ภาคประชาชนยังมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย และจะมีแนวโน้มไม่เพียงพอมากขึ้น ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงประเด็นที่ต้องดำเนินการเพื่อรับมือกับผลกระทบ ดังนี้

1. การเพิ่มรายได้เป็นสิ่งสำคัญที่จะบรรเทาการขาดดุลรายได้ และอาจช่วยยกระดับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยการยกระดับรายได้ต้องให้ความสำคัญตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยสูงอายุ ดังนี้

1) **วัยเด็กต้องเตรียมความพร้อมให้มีทักษะเพียงพอ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต** อาทิ การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับโลกในยุคปัจจุบัน การส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาในสาขาที่สอดคล้องทิศทางการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตาม จากข้อมูล NTA ที่พบว่า การใช้จ่ายของรัฐในการสนับสนุนด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตกอยู่กับครัวเรือนที่มีรายได้สูง มากกว่าครัวเรือนรายได้น้อย ซึ่งเป็นผลมาจากการเข้าถึงการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของครัวเรือนผู้มีรายได้น้อยที่อยู่ในระดับต่ำ จึงควรหาแนวทางส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาของนักเรียนที่อยู่ในครัวเรือนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ เพื่อให้สามารถเข้าถึงการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นอีกด้วย

2) **การยกระดับรายได้ของกลุ่มวัยแรงงานและพัฒนาทักษะให้แก่ประชากรกลุ่ม NEETs¹⁷** ซึ่งวัยแรงงานไม่เพียงแต่จะต้องหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพตนเองเท่านั้น แต่ยังต้องดูแลประชากรวัยเด็กและวัยสูงอายุซึ่งมีแนวโน้มว่าจะต้องดูแลเพิ่มมากขึ้น สะท้อนจากอัตราส่วนพึ่งพิงของประชากรสูงวัยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นต้องทำให้วัยแรงงานมีรายได้ที่เพียงพอให้สามารถดูแลตนเองได้ และมีเหลือสำหรับการดูแลวัยอื่น ๆ ซึ่งหากวัยแรงงานมีความมั่นคงด้านรายได้จะเป็นแรงผลักดันหนึ่งให้คนกลุ่มนี้เต็มใจที่จะมีลูกมากขึ้น ดังนั้น จะต้องมีการยกระดับรายได้ อาทิ การพัฒนาทักษะ การเพิ่มผลิตภาพ มาตรการค่าจ้าง รวมทั้งระบบสวัสดิการ นอกจากนี้ เพื่อชดเชยการหายไปของวัยแรงงาน จึงควรมีการส่งเสริมให้ประชากรที่ไม่มีส่วนร่วมในกำลังแรงงานให้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่ม NEETs ที่ยังมีศักยภาพในการทำงาน โดยจะต้องพัฒนาทักษะให้คนกลุ่มนี้กลับเข้าสู่ตลาดแรงงาน สามารถสร้างรายได้และมูลค่าเพิ่มให้แก่ระบบเศรษฐกิจ ซึ่งจะต้องมีกลไกสนับสนุนที่ต่อเนื่องตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง

3) **การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ** โดยปัจจุบันผู้สูงอายุจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุตอนต้นที่ยังมีศักยภาพเพียงพอที่จะทำงาน และข้อมูล NTA ยังบ่งชี้ว่า โดยเฉลี่ยคนไทยที่อายุ 58 ปีจะมีรายได้ไม่น้อยกว่ารายจ่าย และความแตกต่างดังกล่าวจะมีมากขึ้นเมื่ออายุเพิ่มขึ้น ซึ่งหากมีมาตรการที่เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุที่ยังมีศักยภาพสามารถมีรายได้จากการทำงานต่อได้ นอกจากจะช่วยให้

¹⁷ Not in Education Employment or Training คือ กลุ่มประชากรอายุ 15-24 ปี ที่ไม่ได้อยู่ระหว่างเรียนหนังสือ ทำงาน หรือฝึกอบรม

การขาดดุลรายได้ลดลง ยังมีส่วนในการแก้ปัญหาขาดแคลนแรงงานที่อาจเกิดขึ้นจากจำนวนประชากรที่ลดลง อย่างไรก็ตามการทำงานของผู้สูงอายุจำเป็นต้องมีการศึกษาถึงลักษณะและตำแหน่งงาน รวมถึงสวัสดิการต่าง ๆ ให้เหมาะสม รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่องค์กรจะได้รับจากการจ้างงานผู้สูงอายุ เพื่อเป็นการผลักดันให้เกิดการจ้างงานผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น

2. **การชดเชยการขาดแคลนของแรงงานผ่านการดึงกลับแรงงานไทยทักษะสูงในต่างประเทศและการนำเข้าแรงงานต่างชาติทักษะสูง** จากการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากรที่พบว่าวัยแรงงานในอนาคตมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจะต้องมีมาตรการจูงใจเพื่อดึงแรงงานไทยในต่างประเทศที่มีสมรรถนะสูงให้กลับมาสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและยกระดับผลิตภาพให้แก่ประเทศ รวมทั้งต้องส่งเสริมการนำเข้าแรงงานต่างชาติในกลุ่มที่มีทักษะสูง เพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจที่จะเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูงที่มีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้มข้น ซึ่งมีความจำเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว

3. **การสร้างความเข้มแข็งทางการเงินของครัวเรือน** จากบทบาทของภาคเอกชนที่เป็นกลไกหลักในการชดเชยการขาดดุลรายได้ตามช่วงอายุ ซึ่งในอนาคตแนวโน้มการขาดดุลรายได้จะสูงขึ้น แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นของการสร้างความเข้มแข็งทางการเงินของครัวเรือน ซึ่งจะต้องมีแนวทางในการส่งเสริมและผลักดันอย่างจริงจัง ทั้งการเพิ่มระดับการออมของครัวเรือนเพื่อลดความเสี่ยงด้านการเงินโดยเฉพาะในยามฉุกเฉิน รวมถึงการวางแผนเกษียณเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับชีวิตในยามที่ไม่สามารถหารายได้ได้หรือมีรายได้ลดลง โดยปัจจุบันหลักประกันรายได้ผู้สูงอายุได้ออกแบบอย่างครอบคลุมประชากรทุกกลุ่ม แต่ยังมีประเด็นด้านความเพียงพอต่อการดำรงชีพ ภาครัฐจึงควรมีแนวทางในการปรับปรุงระบบหลักประกันรายได้หลังเกษียณ เพื่อให้ผู้สูงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งจะเป็นการลดการพึ่งพิงประชากรวัยแรงงาน อีกทั้งจะต้องส่งเสริมความรู้ด้านการเงินให้แก่ครัวเรือน เพื่อให้เกิดการบริหารการเงินที่ปลอดภัย

4. **การปรับปรุงระบบการคลังของประเทศเพื่อสร้างสมดุลทางการคลังและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน** การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรได้ส่งผลให้ภาระทางการคลังของภาครัฐ รวมถึงหนี้สาธารณะเพิ่มมากขึ้น แต่รายได้ของภาครัฐจากการจัดเก็บภาษีลดลง ซึ่งจำเป็นต้องหาแนวทางสร้างสมดุลระหว่างรายได้และรายจ่าย รวมถึงมีการวางแผนเกี่ยวกับรายจ่ายและเงินอุดหนุนทางสังคมในระยะยาวเพื่อให้มีความมั่นคงทางการคลัง

ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์กระทบของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร และประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า NTA จะเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการกำหนดนโยบายในอนาคต โดยเฉพาะนโยบายด้านประชากรที่ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น ซึ่งนอกจากการวิเคราะห์ และคาดการณ์ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นแล้ว NTA ยังเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ให้กับผู้กำหนดนโยบายในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนา ดังนั้นหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อมูล NTA ไปใช้ จะช่วยให้สามารถกำหนดมาตรการหรือนโยบายได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์มากยิ่งขึ้น โดยผู้สนใจสามารถหาข้อมูล NTA ได้จาก www.nesdc.go.th ในหัวข้อข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม